

som alle tidligere har været fremført i forskellige sammenhænge.

Uden at gå i detaljer vil jeg godt knytte et par bemærkninger til de omhandlede såkaldte svagheder:

Eksempel a læser jeg som en kritik af reglerne om, at dimittendoptagelse skal ske senest to uger efter uddannelses afslutning, kombineret med bopæl i Danmark som betingelse for optagelsen.

Jeg finder ikke umiddelbart, at de nævnte kriterier er urimelige, og forslagsstillerne har heller ikke et bud på regelændringer. I øvrigt finder jeg, at en fravigelse af disse regler vil være vanskeligt foreneligt med obligatorisk bidragsbetaling, som vel bør korrespondere med retten til medlemskab.

Eksempel b læser jeg som en kritik af arbejdsmarkedsreformens bestemmelser om dagpengeperiodens og dermed referenceperiodens længde. Dermed er der tale om et ønske om at indføre døde perioder i tilfælde, hvor et medlem opholder sig i udlandet i længere perioder.

Det er min opfattelse, at ret til dagpenge bør være betinget af en bare nogenlunde aktuel tilknytning til det danske arbejdsmarked. Det synes jeg vi har sikret med de gældende regler i loven, og i betragtning af – og det vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med – at Kristeligt Folkeparti er en del af den arbejdsmarkedspolitiske forligskreds gennem en årrække, så undrer jeg mig egentlig lidt over at finde sådanne forslag her i det forslag, vi behandler i dag.

Eksempel c beskriver en af de ikke så hyppigt nævnte konsekvenser af reglerne om omregning af ukontrollabel arbejdstid til timer ved brug af omregningsatsen, nemlig at lavtlønnede medlemmer har vanskeligt ved at optjene beskæftigelseskrav.

Igen mangler der løsningsforslag. Reglerne om ukontrollerbart arbejde har været behandlet mange gange. Typisk har der været tale om højt-lønnede, der har klaget over, at omregningsatsen er for lav. Herved bliver der ofte tale om overskydende timer og timeoverførsel. Det er min opfattelse, at hvis vi på det område skal undgå yderligere komplicering af reglerne, så må vi fastholde ensartede regler uanset lønniveau med de fordele og ulemper, det medfører i forhold til de enkelte regelsæt.

Eksempel d er et af de mange eksempler på, at de selvstændige erhvervsdrivende føler sig uretfærdigt behandlet i dagpengesystemet.

Jeg vil ikke her gå ind i en særskilt debat om reglerne for selvstændige erhvervsdrivende, men blot stilfærdigt bemærke, at gruppen har mange fortalere blandt de borgerlige partier. Det er derfor overraskende, at Kristeligt Folkeparti ikke har et konkret forslag til ændring på punktet her.

Lad mig til slut knytte et par bemærkninger til de økonomiske konsekvenser af forslaget:

Forslagsstillerne når frem til, at der er tale om et rent spareforslag. På sigt en årlig besparelse i størrelsesordenen 550 mio. kr. Jeg og regeringen er knap så optimistiske. Det er min vurdering, at der på sigt tværtimod vil være tale om en merudgift for det offentlige.

Det skyldes for det første, at ydelsesniveauet i forbindelse med ledighed for den nye gruppe, der bliver omfattet af dagpengesystemet, vil blive hævet. De vil få dagpenge i stedet for konthjælp eller slet ingen ydelse.

For det andet er det sådan, at vi vurderer, at den nye gruppes ledighedsrisiko er større, end forslagsstillerne har lagt til grund ved udgiftsskønnet, nemlig 0,3 pct. Den gennemsnitlige ledighed er ca. 5 pct., og selv om den nye gruppes ledighedsrisiko nok er lavere, så er den næppe så lav som 0,3 pct.

For det tredje vil indtægterne fra bidragene være lavere end angivet i beslutningsforslaget, fordi medlemsbidraget som bekendt er blevet nedsat fra den 1. januar i år.

Jeg afslører næppe den helt store overraskelse ved at konkludere afslutningsvis, at regeringen kan ikke støtte forslaget.

Poul Erik Dyrlund (S):

Umiddelbart kan det sådan ved en hurtig tanke lyde besnærende at indføre tvungent medlemskab af og medlemsbidrag til en arbejdsløshedsforsikring, men ved nærmere eftertanke er vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe af den opfattelse, at det system, vi har i dag, som jo omfatter private statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser, er et ganske udmærket system.

Når jeg ser på det beslutningsforslag, der ligger her, så kan jeg i hvert fald få øje på en lang række områder, hvor der med private kasser på den ene side og en statslig kasse på den anden side kan opstå mange problemer, som beslutningsforslaget ikke giver svar på.

Som arbejdsministeren har forklaret, så indeholder de økonomiske forudsætninger ikke de anslåede besparelser ved ordningen, eller de anslåede besparelser ved ordningen er yderst